

Mladí verzus starí

Predseda Sekcie mladých lekárov v SLK otvorene o tom, s akými problémami zápasia absolventi medicíny po nástupe do praxe.

Má gynekologické ambulancie v Poprade a Brezne, na čiastočné úväzky pracuje v nemocnici v Revúcej a Trstenej, do mesiaca máva okolo 15 služieb a popri tom všetkom stíha aj prácu pre Slovenskú lekársku komoru. MUDr. Marcel Hrebenár, gynekológ-pôrodník, je predsedom Sekcie mladých lekárov v SLK. Položili sme mu zopár otázok o mladých lekároch, o problémoch, s ktorými zápasia aj o tom, čo si myslí o našom zdravotníctve.

? Aké sú najväčšie problémy, s ktorými zápasia mladí lekári po príchode do praxe? (Problémy s cirkuláciou pri atestáciách? Neochota starších lekárov vzdelávať mladých? Financie? Odborný rast, vybavenie zdravotníckych zariadení? Nezáujem nemocníc o absolventov?)

Nemôžem hovoriť za všetky pracoviská, pretože je veľa takých, kde sa mladým lekárom naozaj venujú, ale nájdu sa aj pracoviská, kde sa starší kolegovia nevenujú mladým a mladí lekári sa potom učia aj samo-výučbou cez rôzne internetové kanály.

Mladí lekári sa často stretávajú aj s ťažším prijatím do kolektívu. Asi v tom duchu, že keď prišiel mladý a veľa starších si povie – aj ja som si tým prešiel, tak musí aj on... Toto je však veľmi zlé zmýšľanie, takto sa nič do budúcnosti nezmení. Mám s tým osobnú skúsenosť z jedného môjho bývalého pracoviska. Vtedy som si povedal, že ja toto nikdy robiť nebudem a budem sa chovať normálne a ústretovo k mladým aj novým kolegom, pretože nikto z neba učený nespadol.

Treba mať na začiatku s každým trpezlivosť, aj keď času je málo a pacientov veľa. Chápeť starších kolegov, že už toho majú niekedy po krk a veľakrát sa im nechce ešte predlžovať čas na vyšetrenie, aby pri tom vysvetľovali mladému lekárovi, ale spolu vždy viac zvládneme ako samostatne. Takže ako sa vraví: trpezlivosť ruže prináša, ale aj výsledky. A to vravím aj ja ako pôrodník budúcim mamičkám pri pôrode: trpezlivosť deti prináša na svet a otecko kvety mamine. (Úsmev.)

MUDr. Marcel Hrebenár
vo svojej ambulancii.

Foto: archív M. H.

Problémy s cirkuláciami sú opäť rôzne, záleží od stavu lekárov na oddelení. Nemyslím si však, že by bol problém s tým, že by vám primár oddelenia alebo prednosta bránili ísť atestovať, aj keď nevyklúčujem, že niekde sa to ešte môže vyskytnúť. Myslím si však, že každé pracovisko potrebuje šikovných, múdrych a atestovaných lekárov.

Finančné ohodnotenie lekárov po všetkých úpravách nie je zlé, takže to by nemal byť kameň úrazu. Naopak, s odborným rastom môže byť problém najmä na pracoviskách, kde je málo lekárov a tí makajú a nevedia sa prestriedať aj pomáhať, lebo veď nie je s kým.

Vybavenie našich nemocníc je takisto rôzne, záleží od pracoviska, nemocnice, niekde sú vybavené nemocnice a oddelenia špičkovo a niekde je to dosť smutné, tak ako to vidíme aj v regionálnych rozdieloch našej krajiny.

Záujem a nezáujem nemocníc je tiež rôzny a myslím si, že to závisí najmä od vedenia nemocnice či personálneho oddelenia. Sú aj také, ktorým keď pošlete životopis, tak vás oslovia ihneď, ale sú personálne oddelenia, ktoré kašľú na to, a potom povedia, že sa nikto nehlási. Vždy je všetko o komunikácii a na to musia byť vždy dve strany, nie len jedna.

Čo treba urobiť, aby nám absolventi medicíny neodchádzali do zahraničia?

Treba to začať riešiť už na stredných školách! Trebárs medzi tretiakov na gymnáziách by mohli chodiť pedagógovia alebo aj študenti z lekárskejších fakúlt a predstaviť im svoj program, školu, čo im dá do budúcnosti a podobne... Počul som, že v ČR to takto robia a vraj chodievajú aj k nám na Slovensko. A potom sa čudujeme, prečo nám naši mladí stredoškólači odchádzajú študovať do Českej republiky. Takže vysoké školy si musia vedieť urobiť marketing a predať sa mladým, aby ich dostali k sebe.

Viete porovnať situáciu našich mladých lekárov s kolegami v zahraničí? Napríklad v Českej republike?

Je všeobecne známe, že medicína v ČR je na o mnoho vyššej úrovni ako u nás. Stačí sa ísť pozrieť, ako vyzerajú nemocnice v rôznych kútoch ČR. Tam sa do zdravotníctva peniaze lejú omnoho viac, a to nehovorím o platoch, ale o vybavení, školeniach, rekonštrukciách budov atď. A zahraničie, ako také mimo ČR, je úplne inde, všade vo svete je v rozvinutých krajinách lekár vážena osobnosť a ľudia mu veria. Hovorí sa napríklad, že Dubaj je krajina tretieho sveta, ale ja vravím, že Dubaj je krajina tretieho sveta, kam sa my možno dostaneme o 30 rokov.

Samozrejme, že aj my máme doma špičkových odborníkov a chodia sa k nám vzdelávať lekári z cudziny, čo je naozaj super, sme za to vďační, lebo to svedčí o vysokej úrovni našich lekárskejších fakúlt, ale celkový pohľad na naše zdravotníctvo nie je veľmi pozitívny.

Aká je vaša osobná skúsenosť, keď ste ako mladý lekár nastupovali do praxe? Čo bolo najťažšie? A s akými problémami bojujete v súčasnosti?

Moja skúsenosť bola taká, ako som už povedal – prišiel mladý lekár a tak, ako sme si to my zažili, tak musí aj on. Nehovorím, že všetko bolo zle, ale niektoré veci neboli ľahké a priznám sa, že veľa nocí som aj preplakal, či som si vybral dobre, či sem patríam a podobne.

Na druhej strane ma to zocelilo a naučil som sa veľa vecí, napríklad aj povzniesť sa nad povahu niektorých ľudí. A vtedy som si povedal, že ja mladým lekárom nebudem robiť to, čo robili mne, ako sa po mne „vozili“...

Momentálne bojujem vo svojej ambulancii najmä s ambulatným sektorom, jeho nedofinancovaním a podobne, ale to je iný príbeh a na veľmi dlho...

Ako hodnotíte súčasný stav slovenského zdravotníctva. Aké sú najväčšie problémy, čo by sa podľa vás malo zmeniť a ako?

Moje osobné hodnotenie je aj pozitívne, aj negatívne. Pozitívne v tom, že sú tu stále ľudia, ktorí chcú urobiť dobré a pozitívne zmeny k lepšiemu, že sa stále nájdu takí, ktorí bojujú nielen za seba, ale za všetkých lekárov a zdravotnícky personál, že sa vďaka týmto ľuďom stále hýbeme vpred, aj keď niekedy veľmi pomaly, ale hýbeme, a za to všetkým patrí veľká vďaka.

Negatívne v tom, že postavenie lekára v spoločnosti je katastrofálne, ak ide o nejaký problém medzi pacientom, lekárom a zdravotnou poisťovňou, tak na 99 % vyjde lekár ako ten najhorší, keď treba niekde kompenzovať, tak najjednoduchšie to je na lekárovi, keď treba siahnuť na peniaze, tak najlepšie lekárovi a takto by som mohol pokračovať.

Problémom je aj celková nesúdržnosť lekárov, delenie sa na ambulatných a nemocničných a následne kydanie navzájom na seba, ale vo všetkom, či ide o prácu, alebo aj o peniaze. Naozaj počas mojej aktívnej práce lekára, čo je už viac ako 10 rokov, som sa stretol so všetkým – tí v ambulancii nerobia nič a berú peniaze, naopak, veď tí v nemocniciach sa majú veľmi dobre, lebo im každý mesiac príde výplata a nič neriešia, načo toto posielajú k nám a podobne...

Chýba nám jednota a súdržnosť. Hoci názory v komunite môžu a musia byť rozdielne, aby sme sa konfrontovali a hľadali spoločné riešenia, ktoré nás ako všetkých lekárov majú posúvať vpred, vždy je potrebná jednotná a spoločná cesta, a nie milión smerov, vetvenie sa a rozdeľovanie sa.

A čo by sa malo zmeniť? V rámci postgraduálneho štúdia na pracoviskách by sa malo napríklad zmeniť to, aby vás podporovalo vedenie, či už oddelenia, ale aj nemocnice, aby ste/sme sa vzdelávali v zahraničí, prinášali nové poznatky a pretavili ich do našej praxe, a nie im bránili.

Ako funguje vaša sekcia v rámci SLK? Čo by ste chceli zmeniť, prípadne ďalšie návrhy?

Snažíme sa komunikovať najmä online, keďže každý je z iného kúta SR, má svoje rodiny, malé deti a budujeme si ešte svoje kariéry, služby. Takže nie je ľahké dohodnúť sa na osobných stretnutiach, ale snažíme sa takto komunikovať. Naša sekcia nefunguje zatiaľ ešte príliš dlho, ale pomaly sa rozbiehame a dúfam, že sa nám podarí prispieť k pozitívnym zmenám a návrhom v rámci nášho zdravotníctva. Sme tu a sme otvorení pre všetkých mladých lekárov, lebo spolu ako jeden celok môžeme zmeniť veľa, ale samostatne veľmi ťažko. Preto pozývam mladých lekárov, aby sa stali členmi SLK.

Pripravila: Mgr. Nancy Závodská

INZERCIA

Odkúpim pediatrickú ambulanciu na západnom Slovensku (ideálne okresy BA, TN, TT, NR, DS, BB). Možná dohoda s postupným odstúpením, prípadne po odkúpení možné ponechanie úväzku pôvodnému lekárovi.

Tel: 0903 603 691

E-mail: eugenegubish@gmail.com